

षपि व्यात्मन्नीवते सुग्धं । ४शब्दनिष्ठः स्मभेदे तद्विदतिः
शब्दार्थरत्ने यथा

“लिङ्गत्वञ्च प्राकृतगुणगतावस्थात्मकोधर्मस्य तद्विशेषश्च
पुनपुंसकत्वादिः । तथा हि सर्वेषां त्रिगुणप्रकृतिका-
र्यतया शब्दानामपि तथात्वेन गुणगतविशेषाच्छब्देषु
लिङ्गविशेष इति कल्प्यते स च विशेषः शास्त्रे द्रव्यसभ्य
धायि । विवृतसत्त्वादीनां तुल्यप्ररूपेणावस्थानात् नपुंस-
कत्वं सत्वस्थाधिक्ये पुंस्त्वम्, रजआधिक्ये स्त्रीत्वमिति ।
एवञ्च लिङ्गस्य शब्दधर्मत्वेऽपि शब्देन सहार्थाभेदा-
रोपात् असति वाचके अर्थेऽपि साक्षात् तत्पारतन्त्र्येण
वा सर्वत्र तस्य विशेषणत्वम् शब्दोपे शब्दानस्येष्ट-
त्वाच्च शब्दस्य नामार्थतावत् तद्वत्लिङ्गस्यापि नामार्थतौ-
चिख्यात् “न सोऽस्ति प्रत्ययोलोके यः शब्दास्तुगमात्ते”
इतिप्रागुक्तेः “शब्दोऽपि यदि भेदेन विद्वत्साक्षात्तदा तथा ।
नो चेत् श्रोत्रादिभिः सिद्धोऽप्यसावर्धेऽवभासते” इतिहर्ष्यु-
क्तेश्च शब्दानां नामार्थतावगतेः । तथा प्रातिपदिकार्थः ।
अभेदविवक्षायां तु श्रोत्रादिभिरेव सिद्धः ज्ञातः सन् अर्थे
प्रकारतया भासते इति तदर्थः । युक्तञ्चैतत् पुंलिङ्गः श-
ब्दः इतिव्यवहारात् “स्वमोर्नपुंसकादिति” पा० सूत्रे शब्दस्यैव
नपुंसकत्वव्यपदेशात् दारानित्यादौ पुंस्त्वान्वयवाधाच्च लि-
ङ्गस्य शब्दधर्मत्वसन्धयेतेषु लिङ्गाद्यनन्वयापत्तेर्व्यवहा-
रत्वनिर्द्देशसङ्गत्यापत्तेश्च । तथा अर्थभेदाच्छब्दभेद-
वत् लिङ्गभेदादपि शब्दभेदइति कल्प्यते प्रागुक्तधर्मविशे-
परूपभेदकसङ्गात्वात् । उक्तञ्च भाष्ये “एकार्थे शब्दान्यत्वा
दृष्टं लिङ्गान्यत्वमिति” । एवञ्च तटादिशब्दानामनेकलि-
ङ्गत्वव्यवहारः समानानुपूर्वीकत्वेनैव वस्तुतस्तेषां भिन्ना-
नामेव भिन्नलिङ्गत्वमिति दिक् । “अकारादि लकारा-
नान् लोवहीनान् लिखेत्ततः । ऋः ऋः ऋः इयं लृः
इयं लोवः प्रचक्षते” अकडमचक्रे तन्वसारोक्ते ऋ-
कारादिवर्णचतुष्के च

ल्लृप्त गतौ आ० भ्वा० सक० अनिट् । ल्लृप्तते व्यकोष्ट चुल्लुवे
ल्लृप्त ति० लप-ल्लृ । १रचिते २कल्पिते ३विहितेऽनिर्मिते च
शब्दच० “पतिंवरा ल्लृप्तविवाहवेष्टा” ल्लृप्तेन सोपान
पथेन सञ्चम्” रघुः । ५वापते च “ल्लृप्तकोशेनखप्रसञ्चुर्दान्तः
शुक्लास्वरः शुचिः” मनुः ।

ल्लृप्तकोला स्त्री ल्लृप्तं कोलमत् । (पाठ्या) इतिख्याते । नि-
र्दिष्टकरपहणार्थं दत्तभूमिशंखपहणोपयोगिसत्वज्ञापके
पत्वभेदे ति० ।

ल्लृद पु० क्लृद-भावे षञ् । १आर्द्रतायास् । सा च जलविं
कारभेदः यथाह या० “रसान्तु रसनं शैत्यं स्नेहं
कुदे संमार्दवम्” । “रसादुदकात् रसनेन्द्रियं शैत्यम-
ज्ञानां स्नेहं स्निग्धताम् स्रुतासहितं कुदेमार्द्रताम्”
मिता० । देहस्यः कुदेश स्नेहकार्यः कुदेनशब्दे
विवृतः । “तदङ्गनकुदेसमाकुलाक्षम्” “स तौ कुश-
लयोन्मृष्टगर्भकुदौ तदाख्यया” रघुः । २पूतीभावे शब्दचि०
“पदस्यितस्य पद्मस्य बन्धू वरुणभास्करौ । पदाच्च्यु-
तस्य तस्यैव कुदेककुशकराबुभौ”

ल्लृदक ति० कुदेयति ल्लृद णिच् षवुल् । १कुदेकारके देह-
स्यकफे कुदेनशब्दे विवृतिः । २कुदेकारके जलादौ
ति० । देहस्यदशवङ्गमध्ये ३वङ्गभेदे अग्निशब्दे ५० पृ०
पदार्थादर्शवाक्यम् दृश्यम् । जलस्य कुदेकत्वेऽपि तत्र
अग्नेः साहचर्यादेव तथात्वम् ।

ल्लृदन् पु० कुदेयति ल्लृद-णिच्-कनिन् (चन्द्रे उणा०)

ल्लृदन पु० कुदेयति ल्लृद-णिच् ल्यु । कुदेकारके देहस्ये
स्नेहभेदे तद्विदतिः भावप्रकाशे

“कफस्यैतानि नामानि ल्लृदनश्चावलम्बनः । रसनः स्ने-
हनश्चापि स्नेहणः स्थानभेदतः । अथ ल्लृदनादीनां
स्थानान्याह “आमाशयेऽथ हृदये कण्ठे शिरसि सर्वेषु ।
स्थानेषु मनुष्याणां स्नेहा तिष्ठत्यनुक्रमात्” । दोषाणां
सकलशरीरव्यापिनामपि पञ्च पञ्च स्थानानीति बाहुल्यप्रा-
भिप्रायेणोक्तानि । तथाच वाग्भटः “इति प्रायेण दो-
षाणां स्थानान्ये कौकतात्मनाम् । व्यापिनामपि जानीयात्
कर्माणि च पृथक् पृथक्” । चरकश्च “ते व्यापिनोऽप
हृदाभ्योरधोमध्येऽसंश्रयाः” इति । अथ तत्तत्स्थानग-
तस्य स्नेहणः कर्माण्याह “कुदेनः कुदेयत्वमात्मश-
क्त्यापराण्यापि । अनुगृह्णाति च अथस्थानान्दक
कर्माणा” । अथमर्थः कुदेनोऽद्यं कुदेयति तेन संहृत-
मद्यं भेदं प्राप्नोति । अपराण्यपि स्नेहस्थानानि हृद-
यादीनि मार्गेषु गत्वा तत्र तत्र हृदयालम्बनसंस्था
रणसंयत्तं सन्तो न्द्रियतर्पणसन्धिस्नेहणादुदक कर्मा-
भिरनुगृह्णाति उपकरोति । तथा च “रसयुक्तात्मवीथ्येण
हृदयस्थावलम्बनम् । त्रिकसन्धारणं चापि विदधात्यव-
लम्बनः” । त्रिकं शिरोबाहुद्वयसंभवः । “उभावपि
ततः सौम्यौ तिष्ठतश्चालिके यतः । ततो “रसान्विजानी-
यात् रसनारसनौ समौ” । रसना रसनेन्द्रियं रसनः क-
ण्ठस्यकफः । “स्नेहनः स्नेहदानेन सन्तो न्द्रियतर्पणः ।